

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาคนเพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงต่างๆของสังคม ประเทศใดไม่พัฒนาการศึกษาให้แก่คนในประเทศก็ยากที่จะพัฒนาด้านอื่นได้สำเร็จ ซึ่งการตระหนักถึงความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนนี้ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544)ว่า "คนเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ" และ การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชากรส่วนใหญ่ของคนในประเทศและเป็นรากฐานที่มีความสำคัญ ดังคำกล่าวของ ทศนิยม เอี่ยมผ่อง (2535)ที่ว่า "ถ้าการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษามีคุณภาพก็หมายถึงประชากรส่วนใหญ่ของชาติมีคุณภาพด้วย"

ด้วยเหตุที่โรงเรียนประถมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนากำลังคนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งตรงกับคำกล่าวของวิชัย ต้นศิริ (2542) ที่ว่า "การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการจัดให้แก่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเราซึ่งมีโอกาสอยู่ในรั้วโรงเรียนเพียง 6 ปีเท่านั้น" ด้วยเหตุที่โรงเรียนเป็นแหล่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และใช้เวลาอยู่ยาวนานมากในแต่ละวัน กระบวนการจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญและเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวด 4 เกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาในมาตราที่ 22 ว่า "การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ " (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ , 2542) และบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันผู้เรียนให้มีการพัฒนาคือ ครู โดยครูผู้สอนจะต้องปรับทั้งแนวความคิดและการจัดการเรียนการสอนเพราะนอกจากจะต้องรอบรู้ในเนื้อหาวิชาการแล้ว ยังต้องแตกฉานในวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งตรงกับที่ วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541) กล่าวว่า "เป็นที่ยอมรับกันว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือวิธีการสำคัญที่สามารถสร้าง และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์"

เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่”

เมื่อครูเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาครู และวิธีการนิเทศการศึกษาเป็นวิธีที่จะช่วยให้ครูได้พัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้ ดังความหมายของการนิเทศการศึกษาที่สังัด อุทรานันท์ (2529)กล่าวไว้ว่า “การนิเทศการศึกษาคือกระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน” แต่อุปสรรคจากการที่จำนวนศึกษานิเทศก์มีจำนวนไม่พอกับจำนวนโรงเรียน และอาจไม่ทราบถึงสภาพปัญหาของแต่ละโรงเรียนได้ดีเพียงพอ การนิเทศโดยผู้นิเทศภายในโรงเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งสอดคล้องกับวไลรัตน์ บุญสวัสดิ์(2538)กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศเป็นผู้ที่อยู่ในโรงเรียนตนเองอยู่แล้วมีความใกล้ชิดกับครูและนักเรียนมากกว่าผู้อื่นย่อมจะมองเห็นปัญหาและรู้ทางที่จะนิเทศการศึกษาให้ได้รับผลดีที่สุด”

การตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศภายในโรงเรียนนี้ได้ดำเนินการเน้นความสำคัญมาโดยตลอดนับตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) จนถึงแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ที่ได้ประกาศให้ปี พ.ศ.2537เป็นปีทองแห่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้ใช้การพัฒนาระบบการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษาอย่างถาวรเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้นการจัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนต้องร่วมมือกันดำเนินการพัฒนางานทุกด้านในโรงเรียนให้เกิดผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

การทำหน้าที่ผู้นิเทศภายในโรงเรียนเป็นหน้าที่สำคัญของครูใหญ่ ดังคำกล่าวของ สุจริต เพียรชอบ (2514) ที่ว่า “การนิเทศเป็นหน้าที่และภาระอันสำคัญของครูใหญ่ ไม่มีใครทำหน้าที่ได้ดีเท่า เพราะครูใหญ่จะใกล้ชิดกับครูมากและทำงานนิเทศได้สะดวกเนื่องจากเป็นทั้งผู้บริหารและผู้นิเทศในขณะเดียวกัน” แต่ด้วยภารกิจต่างๆที่มากมายของครูใหญ่หรือผู้บริหารเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนได้โดยลำพัง ซึ่งสอดคล้องกับที่

บันลือ พฤกษ์วัน (2535) ได้เปรียบไว้ว่า “ผู้บริหารเป็นเหมือนกับต้นเรือที่จะพาเรือให้ไปสู่จุดหมายได้นั้น จะต้องพัฒนาความเป็นผู้นำให้แก่ผู้ร่วมงาน โดยมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบในการตัดสินใจแทนตนเป็นกลุ่มย่อยหรือแผนก ผู้ที่ได้รับมอบหมายจะเป็นผู้ใช้อำนาจควบคุมงานในการเดินเรือนั้นให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งกับต้นเองไม่สามารถสั่งการได้ทุกอย่าง จึงต้องมอบหมายให้มีผู้นำในแต่ละฝ่ายหรือแผนกเป็นผู้มีส่วนร่วมในความรับผิดชอบ”

จะเห็นได้ว่าการนิเทศภายในโรงเรียนต้องอาศัยบุคลากรภายในโรงเรียนเองดังที่สิปปนัท เกตุทัต(2518)ได้ให้คำแนะนำไว้ว่า “การนิเทศภายในโรงเรียนเป็นการนิเทศการศึกษาโดยอาศัยบุคลากรภายในโรงเรียนเองเป็นผู้นิเทศได้แก่ครูใหญ่ หัวหน้าหมวดวิชารวมทั้งครูที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญ ตลอดจนมีประสบการณ์ในด้านการสอนเฉพาะสาขาวิชา บุคลากรเหล่านี้จะต้องสามารถทำการนิเทศครูในโรงเรียนในรูปของการเป็นที่เลี้ยง การปรึกษางานในหมู่คณะ การให้ความรู้เพิ่มเติม โดยถือหลักการฝึกกำลังกันปฏิบัติงานให้สำเร็จด้วยดี” ดังนั้นผู้ที่ช่วยผู้บริหารทำหน้าที่นิเทศเหล่านี้จึงจำเป็นต้องมีทักษะเหมือนกับที่ผู้บริหารพึงมีในการนิเทศด้วยเพื่อช่วยเหลือหน้าที่ในการนิเทศภายในโรงเรียน

งานนิเทศภายในโรงเรียนนั้นมีความสำคัญ ควบคู่ไปกับการบริหารการศึกษาซึ่งตรงกับความเห็นของนิพนธ์ ไทยพานิช (2525) ที่กล่าวว่า “การบริหารการศึกษากับการนิเทศการศึกษามีความสำคัญใกล้เคียงกัน การที่จะแยกออกมาให้เห็นความแตกต่างกัน โดยการพิจารณางานนั้นทำได้ยาก เพราะมีความเหลื่อมล้ำซ้ำซ้อนกันอยู่” ซึ่งตรงกับความเห็นของ เซอจิโอวานนี และ สตาร์แรท (Sergiovanni and Starratt, 1971)ที่ว่า “การบริหารและการนิเทศโดยหน้าที่แล้ว ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ทั้ง 2 อย่างจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด มีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการดำเนินงานด้านระบบการศึกษา” และสอดคล้องกับการอุปมาอุปไมยของ บันลือ พฤกษ์วัน (2535) ว่า “หากจะเปรียบเอางานจัดการศึกษาเป็นเครื่องยนต์ที่ใช้ทำงาน และงานของศึกษานิเทศก์หรือการนิเทศการศึกษาก็เปรียบเสมือนน้ำมันเครื่อง ที่จะช่วยให้เครื่องยนต์กลไกนั้นมีเครื่องหล่อลื่นที่จะทำให้เครื่องยนต์เดินสะดวก ส่วนการบริหารการศึกษาก็คงเปรียบได้กับน้ำมันเชื้อเพลิง ที่เป็นพลังให้เครื่องยนต์ทำงานได้ตามความต้องการฉะนั้น”

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลของงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีปัญหาประการหนึ่งที่กล่าวถึงเหมือนกันในผลงานวิจัยหลายๆเล่มคือปัญหาเกี่ยวกับทักษะของผู้นิเทศซึ่งเป็นที่มาของปัญหาลำคัญอย่างยิ่งในการนิเทศภายในโรงเรียน เพราะเป็นเหตุให้ผู้รับการนิเทศขาดความเชื่อมั่นและ

ยอมรับในตัวผู้นิเทศซึ่งถ้าไม่มีการศึกษาและดำเนินการแก้ไขจะทำให้ผู้รับการนิเทศขาดศรัทธาจนเกิดปัญหาไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียน จนทำให้การนิเทศไม่ประสบความสำเร็จได้ในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของมณี พึ่งโต(2526)ที่ว่า " การนิเทศภายในโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จ หรือ ล้มเหลวย่อมขึ้นอยู่กับทักษะของผู้นิเทศเป็นสิ่งสำคัญ" ดังนั้นในการเลือกผู้นิเทศนอกจากจะพิจารณาด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์แล้วยังต้องคำนึงถึงทักษะหรือความชำนาญในการนิเทศด้วย

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูของโรงเรียนในเครืออมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ที่ได้รับทุนศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งขณะนี้โรงเรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนโดยจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและให้มีการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนโดยอ้างถึงอยู่ในปฏิญญานิพนธ์ของ สุรสิทธิ์ สุขชัย (2538) ที่สรุปจากรายงานประจำปีของโรงเรียนในเครืออมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า "ผู้บริหารของโรงเรียนในเครืออมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยพยายามจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ให้แก่ครูแต่ก็คงทำได้ในวงจำกัด และในบางโรงเรียนเพราะขาดงบประมาณสนับสนุน สิ่งที่ทำได้คือการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน" ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับทักษะการนิเทศของผู้นิเทศภายในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครืออมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษาในประเด็นนี้มาก่อนและผู้วิจัยเห็นว่าถ้าได้มีการศึกษาถึงทักษะเหล่านี้ซึ่งจำเป็นสำหรับงานนิเทศในทุกระดับของการปฏิบัติงานของผู้นิเทศและจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาแนวทางในการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพโดยการศึกษาในครั้งนี้จะศึกษา ตามกรอบทฤษฎีของ โรเบิร์ต แอล แคตซ์ (Robert L. Katz , 1974) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่

1.ทักษะด้านเทคนิค (Technical Skill) หมายถึง ความเข้าใจและความสามารถในกิจกรรมเฉพาะอย่าง โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวิธีการ กระบวนการดำเนินการหรือเทคนิค ทักษะทางด้านเทคนิคนี้จะครอบคลุมถึงความรู้ ความชำนาญพิเศษ ความสามารถเชิงวิเคราะห์ในสาขาวิชานั้นๆและความคล่องแคล่วในการใช้มือและเทคนิควิธีการในศาสตร์เฉพาะอย่าง

2. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill) หมายถึง ความสามารถของผู้นิเทศที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) ในฐานะสมาชิกภายในกลุ่ม และสามารถในการสร้างความพยายามร่วมกันให้เกิดขึ้นในขณะทำงานทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นการทำงานกับคน (Working with People) ส่วนทักษะด้านเทคนิคเป็นการทำงานกับสิ่งของ (Working with Things)

3. ทักษะด้านคตินิยม (Conceptual Skill) หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นภาพรวมทั้งหมดขององค์การกล่าวคือ สามารถที่จะมองเห็นว่างานด้านต่างๆภายในองค์กรนั้นขึ้นอยู่กับซึ่งกันและกันอย่างไรและการที่มีการเปลี่ยนแปลงในบางส่วน จะมีผลกระทบต่อส่วนอื่นๆโดยทั้งหมดอย่างไร ผู้นิเทศจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆภายในองค์กรโดยส่วนรวม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะของผู้นิเทศภายในโรงเรียนตามการรับรู้ของตนเองในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือข่ายมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาทักษะของผู้นิเทศภายในโรงเรียนตามการรับรู้ของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือข่ายมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้นิเทศภายในโรงเรียนตามการรับรู้ของตนเองและครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือข่ายมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทักษะการนิเทศของผู้นิเทศภายในโรงเรียนตามการรับรู้ของตนเองและครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือข่ายมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เท่านั้น
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่
 - 2.1. ประชากรคือผู้นิเทศภายในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเครือข่ายมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จำนวน 11 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 107 คน

2.2.กลุ่มตัวอย่างของครูผู้รับการนิเทศในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยจำนวน 11 โรงเรียน จากจำนวนทั้งสิ้น 1,941 คน คำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของผู้ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยโดยใช้ตารางของ เครจซี และ มอร์แกน (Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 322 คน นำมาเทียบสัดส่วน ไปยังจำนวนครูผู้รับการนิเทศในแต่ละโรงเรียนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3.ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทักษะการนิเทศของผู้นิเทศภายในโรงเรียนตามการรับรู้ของตนเองและครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยยึดหลักตามทฤษฎีของโรเบิร์ต แอล แคตซ์ (Robert L Katz , 1974) ซึ่งเบน เอ็ม แฮริส (Ben M Harris, 1987) ได้ศึกษาทักษะของแคตซ์นำมาขยายและแยกแยะรายละเอียดเพิ่มเติมของทักษะในแต่ละด้านซึ่งจำเป็นสำหรับผู้นิเทศดังนี้

1.ทักษะด้านเทคนิค(Technical Skill) ประกอบไปด้วย

- รู้จักการอ่าน เขียน พูด ฟัง (Reading, Writing, Speaking, Listening)
- การจัดลำดับเรื่องเป็น (Outlining)
- การสาธิต (Demonstrating)
- การเขียนแผนภูมิและวาดภาพได้ (Graphing, Sketching)
- การใช้คอมพิวเตอร์ (Computerizing)
- การเป็นประธานในที่ประชุม (Charing a meeting)

2.ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill) ประกอบไปด้วย

- ความเข้าอกเข้าใจ (Empathizing)
- การรู้จักสัมภาษณ์ (Interviewing)
- การรู้จักสังเกต (Observing)
- การรู้จักนำการอภิปราย (Leading Discussions)
- สามารถสะท้อนความรู้สึกและความคิดออกมา
(Reflecting Feelings and Ideas)
- การมีส่วนร่วมในการอภิปราย (Participating in discussion)
- การแสดงบทบาทสมมติ (Role – Playing)

3.ทักษะด้านคตินิยม (Conceptual Skill) ประกอบไปด้วย

- มองเห็นภาพพจน์โดยส่วนรวม (Visualizing)
- การวิเคราะห์ (Analyzing)

- การวินิจฉัย (Diagnosing)
- การรู้จักสังเคราะห์ (Synthesizing)
- การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์ (Criticizing)
- การรู้จักใช้คำถาม (Questioning)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะ หมายถึง การที่บุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว ถูกต้อง และ เหมาะสม ซึ่งการกระทำนั้นนี้อาจจะแสดงออกมาทางร่างกายหรือสติปัญญา

การนิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและคณะครูในโรงเรียน ในการที่จะแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน

ทักษะทางการนิเทศ หมายถึง ความชำนาญในการปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้นิเทศในด้านเทคนิค ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านคตินิยม ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ทักษะด้านเทคนิค(Technical Skill) หมายถึง ความรู้ ความสามารถในด้านการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง การจัดลำดับเรื่อง การสาริต การเขียนแผนภูมิ การวาดภาพ การใช้คอมพิวเตอร์ และการเป็นประธานในที่ประชุม

ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์(Human Skill) หมายถึงความสามารถในการเข้าใจผู้อื่น มีทักษะในการสัมภาษณ์ การสังเกต การอภิปราย การสะท้อนความรู้สึก และความคิดออกมา มีส่วนร่วมในการอภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ

ทักษะด้านคตินิยม (Conceptual Skill) หมายถึง ความสามารถในการเห็นภาพพจน์โดยส่วนรวม การวิเคราะห์ การวินิจฉัย การสังเคราะห์ และการวิพากษ์วิจารณ์

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ผู้นิเทศภายในโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศภายในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ครู หมายถึง ครูผู้รับการนิเทศในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย หมายถึง มูลนิธิที่บริหารงานโดยนักบวชชายนิกายโรมันคาทอลิกคณะเซนต์คาเบรียลในประเทศไทย ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ควบคุมดูแลและตรวจสอบสถาบันการศึกษาในสังกัด

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยจำนวน 11 โรงเรียน ดังแสดงรายชื่อและจังหวัดที่ตั้งดังนี้

1. โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	กรุงเทพมหานคร
2. โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา	ชลบุรี
3. โรงเรียนเซนต์หลุยส์	ฉะเชิงเทรา
4. โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง	ลำปาง
5. โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี	กรุงเทพมหานคร
6. โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง	ระยอง
7. โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี	อุบลราชธานี
8. โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา	นครราชสีมา
9. โรงเรียนมงฟอร์ตแผนกประถม	เชียงใหม่
10. โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม	กรุงเทพมหานคร
11. โรงเรียนอัสสัมชัญลำโพง	สมุทรปราการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับคณะกรรมการบริหารโรงเรียน และคณะกรรมการการศึกษาของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ใช้ในการวางนโยบายเพื่อปฏิบัติในการปรับปรุงทักษะของผู้มีเทศของโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยต่อไป

2. ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยและผู้ที่มีสนใจใช้เป็นแนวทางศึกษาในการพัฒนาทักษะของผู้มีเทศภายในโรงเรียนต่อไป